

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

TÍTOL	Aprovació Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República.
DATA	4 de maig de 2023
PROPOSANTS	Maria Rosa Comellas Coll. CAPI

1. JUSTIFICACIÓ

És imprescindible poder aprovar en l'Assemblea de Representants del Consell de la República, la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República que va ser aprovada pel Parlament de Catalunya, el 8 de setembre de 2017 i posteriorment el 12 de setembre de 2017, el Tribunal Constitucional va notificar la seva nul·litat. I actualment, ja no és vigent a la comunitat autònoma de Catalunya, i és per això, que cal disposar d'aquesta llei, com a norma suprema, mentre no sigui aprovada una altra, o que per les circumstàncies que sigui es pugui aprovar la Constitució que regeixi la República catalana.

Aquesta Llei, aprovada pel Parlament de Catalunya, dóna la capacitat i seguretat jurídica perquè Catalunya tingui un ordenament jurídic per a la transició cap a un nou estat independent.

Una de les finalitats de l'aprovació de la Llei de transitorietat jurídica al Parlament de Catalunya, va ser la d'assegurar la màxima continuïtat de la regulació existent i introduir les novetats indispensables per tal que la República catalana pugui actuar com a tal amb plena capacitat jurídica amb els principis generals en els quals s'assenta la República.

Cal un ordenament jurídic per a la transició cap a un nou estat, la finalitat és una seguretat jurídica per a l'inici del nou Estat català.

La Llei, en el seu títol inicial, constitueix Catalunya, com a República de Dret, democràtica i social, atribuint la sobirania nacional al poble de Catalunya, es reconeix com a norma suprema, mentre no sigui aprovada la Constitució de la República de Catalunya.

Aquesta Llei, regula la successió d'ordenaments i administracions en el sentit de garantir la màxima continuïtat de les normes locals, autonòmiques, estatals, europees i internacionals vigents, però preveient alhora instruments normatius àgils per permetre l'adaptació, la modificació i la inaplicació del dret vigent quan sigui indispensable.

Estableix les pautes generals que han de permetre una integració ràpida de recursos i mecanismes a les administracions públiques i procediments excepcionals per permetre avançar dins de l'Administració pública de Catalunya.

En general, la Llei, te 7 títols, en els quals desplega :

Títol I. Disposicions generals, territori i nacionalitat

Títol II. Successió d'ordenaments i d'administracions

Títol III. Drets i deures

Títol IV. Sistema institucional

Capítol 1. El Parlament

Capítol 2. La Presidència

Capítol 3. El Govern i l'Administració

Capítol 4. La Sindicatura electoral de Catalunya i el cens electoral

Capítol 5. Altres institucions

Capítol 6. El govern local

Títol V. Poder judicial i administració de justícia

Títol VI. Finances

Títol VII. Procés constituent, i

Disposicions finals

El Preàmbul diu:

“ La Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República adopta, en general, el sistema institucional que preveu l'Estatut d'autonomia amb les adaptacions necessàries a la successió d'ordenaments i d'administracions.

Un exemple rellevant de la voluntat de continuïtat, és la remissió a l'Estatut d'autonomia pel que fa a l'autonomia, l'organització i les competències dels governs locals de Catalunya. Pel que fa a les adaptacions i modificacions és destacable, per exemple, que el **Consell de Garanties Democràtiques** recupera el caràcter vinculant dels dictàmens sobre projectes i proposicions de llei que afectin drets reconeguts en aquesta llei.

Encara és més destacable la creació i regulació de la Sindicatura Electoral que, a partir de la Sindicatura prevista a la Llei del Referèndum d'Autodeterminació, per primera vegada des de la recuperació de l'autonomia política de finals del segle passat, estableix un sistema català de garantia dels processos electorals diferent al regulat per la legislació espanyola.

Aquesta Sindicatura es compon de la Sindicatura Electoral de Catalunya, la Sindicatura Electoral d'Aran, les sindicatures electorals comarcals i les meses electorals.

La **Sindicatura Electoral de Catalunya**, configurada com a òrgan independent, imparcial i permanent, esdevé la màxima responsable dels processos electorals, consultius i de participació ciutadana, sens perjudici del control judicial.

La Sindicatura Electoral de Catalunya es compon de 7 membres escollits pel Parlament per majoria absoluta, dels quals 5 seran juristes o politòlegs de prestigi i 2 seran jutges.

Pel que fa al sistema judicial, per bé que es crea un **poder judicial català** per primera vegada des de la recuperació de l'autonomia, també es procura ser continuista en relació amb la planta, les places i les normes processals. Amb aquesta voluntat, s'adopta la planta judicial existent a Catalunya amb adaptacions puntuals. La continuïtat de la planta també es lliga a la continuïtat en les places que ocupen els magistrats, jutges, fiscals i lletrats, els quals les mantenen amb els mateixos drets econòmics i professionals. En virtut de la clàusula general de continuïtat de les normes, es continuen aplicant, amb caràcter general, les normes processals vigents. Malgrat la predominança de la continuïtat, hi ha adaptacions dignes de comentar amb cert deteniment. L'actual Tribunal Superior de Justícia de Catalunya esdevé el nou **Tribunal Suprem de Catalunya**. Manté els magistrats i les sales actuals amb algunes adaptacions. L'actual Sala Civil-Penal es desdobra en una Sala Civil i en una altra de Penal. Es crea una **Sala Superior de Garanties** que coneix dels recursos d'empara que abans de la successió coneixia el Tribunal Constitucional, els conflictes de jurisdicció, les impugnacions especials de reexamen i els recursos electorals, entre d'altres que li pugui atribuir la llei. La Sala Superior es compon pel president del Tribunal Suprem, els presidents de les altres quatre sales i 2 magistrats designats pel Parlament, per majoria absoluta, entre juristes de reconeguda competència amb 15 anys d'exercici professional. Es dissenyen dues institucions per a assegurar que el nou poder judicial s'autogoverna de manera independent però alhora coordinada amb el poder executiu. La Sala de Govern del Tribunal Suprem, la qual exerceix el govern del poder judicial, es compon pel president del Tribunal Suprem, els presidents de Sala d'aquest Tribunal, els presidents de les audiències provincials i 5 magistrats o jutges elegits pel Parlament, per majoria absoluta, d'entre els membres de la carrera judicial.

La Comissió Mixta, que reuneix de manera paritària la Sala de Govern del Tribunal Suprem i el Govern de Catalunya, té funcions tan rellevants com les de proposar el nomenament del president del Tribunal Suprem i dels presidents de Sala d'aquest Tribunal. Tot i això la Llei no prejutja ni condiciona decisions com la creació o no d'un Tribunal Constitucional o d'un Consell General del Poder Judicial que correspon adoptar al poder constituent.

El darrer títol de la Llei regula **el procés constituent**, el qual consta de tres fases successives. La primera és la del procés participatiu, políticament vinculant, que consta d'un procés deliberatiu sectorial i territorial i un Fòrum Social Constituent, format per representants de la societat civil organitzada i dels partits polítics, amb l'objectiu de debatre i formular un conjunt de preguntes a la ciutadania sobre els principis i qüestions generals de la futura Constitució, mitjançant processos de participació ciutadana. La segona fase és la de l'Assemblea Constituent, la qual disposa de plens poders per a redactar una proposta de Constitució. Una vegada aprovada la proposta de Constitució, s'obre la fase de ratificació per referèndum. Una vegada la proposta de Constitució és ratificada per referèndum, es dissol l'Assemblea Constituent i es procedeix a convocar noves eleccions. Per concloure cal reiterar la voluntat de Catalunya, ara ja en qualitat d'Estat sobirà i independent, de vehicular la successió de manera negociada i pactada amb les institucions espanyoles, europees i internacionals. La cerca i l'esperança en el pacte, que sempre ha estat un tret definidor del dret i de les institucions públiques de Catalunya, continuaran també durant la successió d'Estats.”

Per tot, això, des de la CAPI, creiem que és oportú que l'Assemblea de Representants aprovi la Llei de Transitorietat jurídica i fundacional de la República que va anul·lar el Tribunal constitucional, el setembre de 2017, i que sigui un mecanisme vigent a la institució republicana del Consell de la República, per mantenir la capacitat i la seguretat jurídica de la transició al procés constituent de la República.